

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 3616/11
Дана 20.12.2011. године
Београд
Немањина бр. 9

KZ-32.1

КЗ-32.1 трговина људима

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Соње Манојловић, председника већа, судија Наде Хаџи-Перић и Драгана Ћесаровића, чланова већа, са вишим судијским сарадником Зорицом Аврамовић, као записничарем, у кривичном предмету против **окривљеног АА и др**, због кривичног дела из члана 388 став 1 у вези члана 33 КЗ, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Београду, браниоца окривљеног АА адв. АБ и браниоца окривљених ББ и ВВ адв.БА, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.309/10 од 13.04.2011. године, у седници већа одржаној **дана 20. децембра 2011. године**, донео је

ПРЕСУДУ

Уважавањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр.309/10 од 13.04.2011. године, у погледу правне оцене дела и одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду кривичноправне радње окривљених АА, окривљеног ББ и окривљеног ВВ, за које су првостепеном пресудом оглашени кривима, **правно квалификује као кривично дело трговина људима из члана 388 став 1 у вези члана 33 КЗ** („Сл гласник РС“ бр. 85/2005, 88/2005 и 107/2055) , па их применом наведених законских одредби и одредби члана 4, 42, 43, 45, 56, 57, 62 и 63 КЗ, **ОСУЂУЈЕ** и то **окривљеног АА на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци**, док окривљеном ББ претходно за кривично дело из члана 388 став 1 у вези члана 33 КЗ, утврђује казну затвора у трајању од 1 (једне) године, па му узима као утврђену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци по правноснажној пресуди Окружног суда у Београду, Посебно одељење К 8/06 од 29.04.2009. године, па **окривљеног ББ ОСУЂУЈЕ на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 5 (пет) месеци**, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 24.01.2004. године до 22.06.2004. године и од 24.02.2006. године па до 26.10.2007. године, а **окривљеног ВВ ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године**, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 24.01.2004. године па до 22.06.2004.

године, док се жалбе браниоца окривљеног АА адв. АБ и браниоца окривљених ББ и ВВ адв. БА **ОДБИЈАЈУ** као неосноване, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.309/10 од 13.04.2011. године у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.309/10 од 13.04.2011. године, окривљени АА, ББ и ВВ, оглашени су кривима да су извршили кривично дело трговина људима из члана 388 став 1 КЗ у саизвршилаштву, у вези члана 33 КЗ, па је суд окривљеном ББ, претходно утврдио казну затвора за кривично дело трговина људима из члана 388 став 1 у вези члана 33 КЗ у трајању од 10 (десет) месеци и узео као утврђену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци, по правноснажној пресуди Окружног суда у Београду, Посебно одељење К.бр.8/06 од 29.04.2009. године, па их је осудио и то окривљеног АА на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, окривљеног ББ на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година у коју му је урачунато и време проведено у притвору од 24.01.2004. године до 22.06.2004. године и од 24.02.2006. године па до 26.10.2007. године, а окривљеног ВВ на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 24.01.2004. године па до 22.06.2004. године. Окривљени су обавезани да на име паушала исплате износ од по 20.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Виши јавни тужилац у Београду, због повреде кривичног закона из члана 367, у вези члана 369 тачка 3 ЗКП и одлуке о кривичној санкцији из члана 367 тачка 4 у вези члана 371 став 1 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду у седници већа или након одржаног претреса донесе одлуку у смислу члана 385 став 2 ЗКП;

-бранилац окривљеног АА адв. АБ, због битне повреде одредаба Закона о кривичном поступку, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да виши суд цени специфичност поступка у односу на његовог брањеника, као и све разлоге из којих предлаже да Виши суд ожалбену пресуду преиначи, или евентуално укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање;

-бранилац окривљених ББ и ВВ адв. БА, из свих законских разлога, са предлогом да се жалба уважи, преиначи нападнута пресуда и окривљени ББ и ВВ ослободе од оптужбе.

Апелациони јавни тужилац у Београду је у поднеску Ктж бр.3488/11 од 21.07.2011. године предложио да Апелациони суд у Београду уважи као основану жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду изјављену против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.309/10 од 13.04.2011. године, а одбије као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА, ББ и ВВ, адв. АБ и БА.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа у смислу члана 375

ЗКП, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом и жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, као и предлога Апелационог јавног тужиоца у Београду, из напред наведеног поднеска, донео одлуку као у изреци пресуде.

Побијана пресуда не садржи ни битне повреде одредаба кривичног поступка, на које Апелациони суд, у смислу одредбе члана 380 ЗКП, пази по службеној дужности.

Браниоци окривљених у изјављеним жалбама наводе да је првостепена пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка, међутим, не наводе у чему се битне повреде поступка огледају, већ изјављеним жалбама побијају чињенично стање утврђено првостепеном пресудом, а у ком смислу је првостепена пресуда и испитана.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, браниоци окривљених наводе да није доказано да су окривљени извршили кривична дела, при чему бранилац окривљених ББ и ВВ, адв.ВА у изјављеној жалби понавља одбрану окривљених и даје своју оцену изведених доказа.

По налажењу Апелационог суда у Београду, неосновано се жалбама бранилаца окривљених побија првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Ово стога, што је првостепени суд на основу изведених и свестрано и правилно оцењених доказа и одбрана окривљених, како појединачно, тако и у међусобној повезаности, правилно, поуздано и у потпуности утврдио све оне чињенице које су одлучне за доношење законите одлуке у конкретној кривичноправној ствари, а за шта је у образложењу пресуде дао јасне и уверљиве разлоге које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду.

Чињенично стање утврђено је на основу исказа сведока СС, сведока СС1, сведока СС2 и сведока СС3, као и на основу бројних писмених доказа које је суд навео у образложењу пресуде.

Пре свега, правилно је првостепени суд утврдио да је првоокривљени АА преко свог предузећа ступио у контакт са Предузећем „аа“ из Београда, ради наводне куповине робе и тако обезбедио визе и гаранције за улазак деветочлане делегације из __, а ради наводног закључења купопродајног уговора, у ком смислу је предао девет пакистанских држављана који су 16. јануара 2004. године на основу тако обезбеђених виза и гаранција допутовали у Београд, а након што се окривљени ББ чуо телефоном са НН __, окривљени ББ је даље предао пакистанске држављане и јавио окривљеном ГГ и ВВ да наведена лица одвезу, што су они и учинили и одвезли их у насеље Јајинци до СС, где су их сместили, а где су након пет дана пакистански држављани пронађени од стране радника полиције, Одељења за странце. Наиме, саслушани сведоци СС2 и СС3 су детаљно описали начин на који су ступили у контакт са првоокривљеним АА, при чему су потпуно подударно навели чињенице да се првоокривљени бавио

пребацавањем пакистанских држављана, да су му обојица за услугу платили износ од 11.000 и 15.000 долара, да је заједно са њима првоокривљени отишао у __, где им је прибавио визе, купио авионске карте и одатле их испратио за Београд, при чему су се детаљно изјашњавали о поступању и радњама првоокривљеног, а и саслушани сведок, представник Предузећа „aa“ СС1, објашњавајући начин преговарања првоокривљеног са његовом фирмом, је навео чињеницу да је у последњем тренутку првоокривљени одустао од доласка у Србију. Даљи контакт првоокривљеног са НН __, па и са осталим окривљенима, суд је правилно утврдио из исказа саслушаних сведока који су објаснили потпуно међусобно подударно и доследно, да су се по доласку у хотел „Мажестик“ чули телефоном са првоокривљеним, који их је детаљно поучио када да напусте хотел, на који начин, да оставе своје ствари у хотелу, а да ће их испред хотела сачекати два такси возила која ће их одвести до даљег одређишта, а даљи след догађаја правилно је првостепени суд утврдио из листинга позива, где се несумњиво утврђује да је 16.01.2004. године са телефона окривљеног ББ више пута у току дана, почев од 00,25 до 22,59 зват мобилни телефон НН __, те да је управо након разговора са НН __, окривљени ББ даље предао пакистанске држављане, јер је јавио трећеокривљеном и четвртоокривљеном и организовао да наведена лица одвезу, а што су треће и четвртоокривљени учинили и одвезли их до насеља Јајинци, до СС, што уосталом треће и четвртоокривљени у својим одбранама нису ни оспорили. Првостепени суд је утврдио да се предаја као радња извршења у конкретном случају, мора специфично посматрати и подразумева и радње које обухватају и пријем и превоз пакистанских држављана у ланцу више људи, односно окривљених.

Правилно је првостепени суд на основу исказа саслушаних сведока, пакистанских држављана, утврдио да су окривљени злоупотребили тешке прилике пакистанских држављана, јер су потпуно доследно и логично сведоци објаснили да су у __ тешке материјалне прилике, изнели су колика су њихова просечна примања у __, те да су сви, односно девет пакистанских држављана, продали своју имовину, део новца позајмили и остали без имовине и без новца, да би новац предали првоокривљеном за обављену услугу, а првоокривљени је несумњиво био у повезаном ланцу са осталим окривљенима у конкретном кривичном поступку.

Првостепени суд је чињенично стање утврдио на основу бројних писмених доказа које је извео током поступка, које је детаљно интерпретирао, анализирао и ценио у образложењу ожалбене пресуде као и исказе саслушаних сведока, при чему је у образложењу ожалбене пресуде дао оцену одбрана окривљених и то на странама 10, 11, 12 и 13 образложења ожалбене пресуде, те дао јасне, аргументоване и детаљне разлоге због чега одбране окривљених није прихватио, те које су то разлике у њиховим исказима које су исте довеле у сумњу.

Из исказа саслушаних сведока који су у потпуности међусобно подударни и који су доследно објаснили какве су њихове личне и имовинске прилике у __, који су мотиви били да се одлуче за прелазак у европске земље на даљи рад, те чињеницу да су за ту услугу првоокривљеном дали несумњиво велике новчане износе, првостепени суд је несумњиво утврдио да је од стране првоокривљеног, као и од осталих окривљених несумњиво дошло до

злоупотреба тешких животних па и материјалних прилика ових пакистанских држављана.

Све изведене доказе током поступка, првостепени суд је детаљно интерпретирао, анализирао и ценио у образложењу ожалбене пресуде, при чему је дао јасне и убедљиве разлоге због чега је одређене доказе прихватио одређене није, као и на основу чега је утврдио чињенично стање како је то већ наведено, а за шта је у образложењу пресуде дао јасне разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Имајући у виду напред наведено неосновано се изјављеним жалбама оспорава правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања, јер је првостепени суд дао разлоге за своју одлуку, а Апелациони суд у Београду је ценио и остале наводе изјављених жалби, али је нашао да се истима не доводи у питање правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања.

Дајући правну оцену утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је најпре пошао од одредбе члана 5 КЗ којом је прописано да се на учиниоца кривичног дела примењује закон који је важио у време извршења кривичног дела, те ако је после извршења кривичног дела измењен закон једном или више пута, примениће се закон који је најблажи за учиниоца, па је првостепени суд нашао да је у конкретном случају блажи Кривични законик, који је на правној снази од 11.09.2009. године, па је оценио да су се у радњама окривљених стекла сва битна обележја извршења кривичног дела трговина људима из члана 388 став 1 КЗ у саизвршилаштву, у вези члана 33 КЗ, које је извршено на начин, месту и у време, како је то описано у изреци првостепене пресуде.

Међутим, овакав став првостепеног суда се не може прихватити, имајући у виду да је одредбом члана 388 став 1 КЗ, који је ступио на правну снагу 11.09.2009. године, запрећена казна затвора у трајању од 3 до 12 година, а одредбом члана 57 став 2 КЗ је предвиђено да се изузетно од става 1 овог члана, не може ублажити казна за ово кривично дело, тако да овај закон није блажи за учиниоце, у смислу одредбе члана 5 став 2 КЗ.

Жалбом Вишег јавног тужиоца у Београду побија се првостепена пресуда због повреде кривичног закона, јер је првостепени суд применио закон који се не може применити када је извршио преквалификацију кривичног дела које се окривљенима ставља на терет, оглашавајући их кривима за кривично дело из члана 388 став 1 КЗ, у вези члана 33 КЗ, и тако повредио идентитет оптужбе, будући да је њоме окривљенима стављено на терет извршење кривичног дела трговина људима из члана 111б став 2 у вези става 1 у вези члана 22 КЗ РС, којом је у време извршења кривичног дела законодавац санкционисао квалификовани облик овог кривичног дела.

Одредбом члана 111б став 1 КЗ РС прописано је ко силом или претњом, довођењем у заблуду или одржавањем у заблуди, злоупотребом овлашћења, поверења, односа зависности или тешких прилика другог: врбује, превози, пребацује, предаје, продаје, купује, посредује у предаји или продаји, сакрива или држи друго лице, а у циљу стицања неке користи, експлоатације његовог рада, вршења криминалне делатности, проституције или просјачења, употребе у

порнографске сврхе, ради одузимања дела тела за пресађивање или ради коришћења у оружаним сукобима, казниће се затвором од једне до десет година, док је ставом 2 истог члана прописано ако је дело из става 1 овог члана учињено према више лица, отмицом, приликом вршења службене дужности, у оквиру криминалне организације, на нарочито свиреп или на нарочито понижавајући начин, или је наступила тешка телесна повреда, учинилац ће се казнити затвором од најмање три године.

Имајући у виду да је оптужницом Окружног јавног тужиоца у Београду окривљенима стављено на терет извршење кривичног дела из члана 111б став 2 КЗ РС, те да је окривљенима стављено на терет да је кривично дело извршено према више лица и у саставу криминалне организације, по ставу жалбе, првостепени суд је кривичноправну делатност окривљених требао, по правилној примени закона, квалификовати као кривично дело трговина људима из члана 388 став 6 КЗ.

Међутим, по ставу Апелационог суда, првостепени суд је правилном оценом доказа и одбрана окривљених, правилно утврдио да окривљени нису поступали као криминална организација, односно као организована криминална група и о томе у образложењу пресуде дао правилне разлоге који су прихваћени и од Апелационог суда.

Такође, квалификаторна околност, предвиђена одредбом члана 111б став 2 КЗ РС, да је дело из става 1 овог члана учињено према више лица, одредбом члана 388 КЗ више није предвиђена као тежи облик овог кривичног дела, па је стога Апелациони суд кривичноправне радње окривљених квалификовао као радње извршења кривичног дела из члана 388 став 1 у вези члана 33 КЗ („Сл.гласник РС“ бр.107/2005), који је ступио на снагу 01.01.2006. године, за које је запређена казна затвора у трајању од две до десет година, а одредбом члана 57 став 3 истог закона, било је предвиђено да се у овом случају казна може ублажити до шест месеци затвора, тако да је то блажи закон у смислу одредбе члана 5 став 2 КЗ.

Изјављеним жалбама и то жалбом Вишег јавног тужиоца у Београду и бранилаца окривљених, побија се пресуда и у делу одлуке о изреченим казнама, где се истиче, и то у жалби Вишег јавног тужиоца у Београду, да је првостепени суд дао пренаглашени значај олакшавајућим околностим, док отежавајуће није ценио у довољној мери, док се насупрот томе у жалбама бранилаца наводи да суд није у довољној мери ценио олакшавајуће околности.

Правилно је првостепени суд одлучујући о врсти и висини кривичне санкције ценио све околности које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана, а њена висина правилно одмерена, па је од олакшавајућих околности окривљенима узео у обзир околности под којима је дело извршено, окривљеном ВВ личне и породичне прилике, ценећи све наведене околности као нарочито олакшавајуће, па је од отежавајућих имао у виду ранији живот, односно да су осуђивани, али је такође имао у виду и чињеницу да нису осуђивани за истоврсна кривична дела, а све наведене околности као правилно утврђене узима и Апелациони суд у Београду, налазећи да исте представљају особито олакшавајуће околности, међутим, имајући у виду да су

кривичноправне радње окривљених правно квалификоване као кривично дело трговина људима из члана 388 став 1 у вези члана 33 КЗ, то је Апелациони суд у Београду преиначио ожалбену пресуду у делу одлуке о казнама, па је окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, окривљеног ББ на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 5 (пет) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 24.01.2004. године до 22.06.2004. године и од 24.02.2006. године па до 26.10.2007. године, а окривљеног ВВ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 24.01.2004. године па до 22.06.2004. године.

По налажењу Апелационог суда у Београду, напред наведеним казнама затвора ће се у односу на окривљене остварити општа сврха кривичних санкција и општа сврха кажњавања, налазећи да су изречене казне затвора сразмерне тежини извршених кривичних дела, као и личности окривљених као извршилаца, те да су довољне и адекватне мере кривичноправне заштите, али и нужне да би се њима изразила друштвена осуда за извршена кривична дела.

Имајући у виду наведено, Апелациони суд у Београду донео је одлуку као у изреци пресуде, на основу одредбе члана 391 став 1 и одредбе члана 388 ЗКП.

Записничар
Зорица Аврамовић, с.р.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА,
Соња Манојловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Светлана Антић